

[Bording.]

naar det gaar saadan tilbage, maa det jo have en Grund, og for mig staaar det saaledes, at enten maa de Priser, der betales til Sukkerroedyrkerne, være for lave, saa at man ikke kan faa Folk til at dyrke Sukkerroer, eller ogsaa er de, der har Sukkerroedyrkning, tilbøjelige til at misbruge det Monopol, de har. Jeg har ikke — det være sagt til det ærede Medlem Hr. Victor Larsen. — paa nogen Maade kun fremhævet den ene Side. Jeg har sagt, at en af Delene maa være Aarsagen, ellers kunde vi ikke være kommet i den Situation, vi staaar i. For de fleste Mennesker, der kender lidt til Landbrugsforhold, maa det staa saadan, at det er noget tvivlsomt, om det er rigtigt, at Sukkerroedyrkingen ikke er rentabel. Vi ved sikkert alle sammen, at ingen af de Maksimalpris underkastede Landbrugsvarer er steget tilnærmelsesvis saa stærkt som Sukkerroerne. Det er muligt, at Sukkerroedyrkingen med dens store Krav til Arbejdskraft og Kunstgødning o. s. v. skal have en større Stigning; det kan jeg ikke vide, og det var derfor jeg savnede Oplysninger om, hvorledes det forholder sig med de Priser, der faktisk er betalt.

Nu oplyser Ministeren, at jeg har jo selv de Oplysninger, for i Loven af 1943 staaar, at Prisen er 4 Kr. 10 Øre plus 35 Øre i Fragttilskud, altsaa 4 Kr. 45 Øre. Det er altsaa det, man har at holde sig til. Men saa siger Ministeren, at efter den Tid er der givet et Tillæg, som der ikke gives Oplysning om, paa i alt 1 Kr. 28 Øre. Er det Oplysninger at give Rigsdagen, ikke at nævne dette med et Ord, men kun henvise til Loven, hvor der kun staaar 4 Kr. 45 Øre, medens der faktisk er betalt 5 Kr. 73 Øre?

Jeg kan ikke se, at Rigsdagen paa Grundlag af de Oplysninger, der er givet, kan tage Stilling til Spørgsmaalet, og det er derfor jeg har udbedt mig Oplysninger. Jeg takker selvfølgelig for dem, Ministeren nu har givet, men de er ikke tilstrækkelige til, at Rigsdagen kan tage Beslutning, og jeg mener derfor, at Forslaget maa henvises til et Udvalg.

Victor Larsen: Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, sagde det ærede Medlem, at han troede ikke, at Arealet vilde gaa synderligt ned. Jeg kan kun konstatere, at jeg er ikke enig med det ærede Medlem i den Betragtning. Jeg støtter min Opfattelse paa Samtaler med en Mængde Landmænd, og jeg kan lodde Nyrer og Hjerter saa meget, at jeg er mere

bekymret, end jeg har været noget tidligere Aar. Det ligger saadan, at man er blevet forskrækket for denne Dyrkning. Det er ogsaa uheldigt, det kan jeg godt sige, at man ikke har kunnet faa nogen Tilførsel af Kali i Aar; det har man de foregaaende Aar haft rigelig Tilførsel af. Man vil ind paa Dyrkningsgrene, hvor man ikke behøver store Mængder Kunstgødning. Man kunde tænke sig at glide over et Aar, ogsaa under Hensyn til det, vi alle sammen har nævnt, de svære Arbejdsforhold, og derfor er der — og det er for mig bekræftet gennem en Række af Samtaler, sidst forleden Dag, da jeg rejste hjem — en absolut Tilbøjelighed til for alle de store Arealers Vedkommende at skære stærkt ned, for de mindre Arealers Vedkommende at skære noget ned.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som med en klædelig Beskedenhed sagde, at han havde i Grunden ikke saa meget Begreb om disse Ting, at det kan man i og for sig være enig med det ærede Medlem om, og det er ikke nogen overlegen Bemærkning fra min Side, for jeg kan godt se, at dette Forslag indeholder ikke mange Oplysninger, og selvfølgelig vil man kende mere til Tingene, naar man er vokset op med dem, det er klart. Men derfor maa det ærede Medlem heller ikke kritisere saa kraftigt eller vove sig ud i Udtalelser, som aldeles ikke kan holde. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger, at man burde undersøge Jordpriserne i Landet, og deraf vilde man hurtigt kunne se, at Jordpriserne paa de sukkerroedyrkende Egne var langt højere end andre Steder. Men dertil er at sige, at der er mange Faktorer, der spiller ind her, Jordens Afkastningsevne, dens Bonitet og dette, at man kan vandre, naturligvis navnlig paa den gode Jord, fra den ene Dyrkningsform til den anden, fra den ene Afgrødeform til den anden. Det er altsaa aldeles ikke noget Bevis, saadan som det ærede Medlem vil stille det op.

Men værre er det, synes jeg, naar det ærede Medlem taler om et Sukkerroemonopol. Der er aldeles ikke noget saadant Monopol, og det maa jeg ogsaa have Lov til stiltfærdigt at sige til det ærede Medlem Hr. Bording. Det er tværtimod saadan, at i de Egne, der ompændes af Sukkerfabrikkerne, er der et Lyspunkt i Aar, idet der nu kommer saa meget Benzin, at det i alt Fald bliver meget lettere at køre Sukkerroerne, selv paa ret store Afstande, end det har været de foregaaende Aar, hvor det var næsten umuligt, og derfor kan Arealet meget vel spredes over et betydeligt større Omraade, end de har kunnet de andre Aar. (*Bording:* Det er